

Tornionlaakson Bucht- suku kokoontui Tromssassa

Ylitornion Tengeliön Hannukkalan talossa 700- luvulla asuneiden Gustav ja Brita Buchtin jälkeläisillä oli sukutapaaminen Tromssassa heinäkuun 26-28 päivinä. Länsipohjan eli Västerbottenin rykmentin kapteeni Gustav Bucht (1696-1759) ja hänen puolisonsa Brita Rockstadia (1699-1790) tulivat vuonna 1730 Hannukkalaan. Tämä talo oli jälkeläisten omistuksessa yli 200 vuotta eli vuoteen 1935 saakka, jolloin se joutui pakkohuutokauppaan Gustav Bucht oli syntynyt ilmeisesti Hollolassa ja värväytyi Kaarle XII:n armeijan Pohjanmaan rykmenttiin Vaasaan vuonna 1714, josta hän vuonna 1717 siirtyi Länsipohjan rykmenttiin. Hän osallistui moniin isonvihan taisteluihin ja oli vielä ns. Hattujen sodassakin vuodenvaihteessa 741/42. Vuonna 741 hänestä tuli luutnantti ja vuonna 1747 kapteeni Puoliso Brita Rockstadia oli Råneån kappalaisen tytär ja hänen sukunsa oli lähtöisin Ruotsin Medelpadista. Gustavin suvun alkuperää ei varmuudella tiedetä, mutta otaksuttavasti hän oli Tammelassa 1500- luvulla eläneiden Buchtien jälkeläinen. Mahdollisesti Tammelan Bucht-suku on alkuaan Saksan lähtöä, joskin myös 1500- luvun Tukholmasta löytyy tätä sukunimeä Aviopuolisoilla oli suurperhe: kahdeksan poikaa ja yksi tytär. Kaikki lapset elivät aikuisikään ja yhtä lukuunottamatta heiltä jäi myös perillisiä. Gustavin ja Britan jälkeläisistä käytetään nimitystä Tornionlaakson Buchtit, koska Etelä-Suomessa on myös lukuisia Bucht- haaroja. Vaasan seudulla avioparin Isak- pojan jälkeläiset käyttävät nimimuotoa Boucht. Jälkeläisten sukunimenä Bucht on vielä melko laajasti Ruotsissa, mutta sielläkin ja erityisesti Suomessa suvun jäsenillä on kymmeniä muita sukunimiä. Tosin jotkut perheet Suomessa ja Ruotsissa ovat ottaneet uudelleen käyttöön alkuperäisen nimen

Ruijaan muuttaneen perheen tarina

Norjalaisen sukuhaaran elämänvaiheet olivat traagiset. Taloudellisten vaikeuksien takia Iisak Bucht-Hannukkala (1795-1834) ja puolisonsa kaulirantalainen Eeva Kangas (1790-1834) lähtivät Hannukkalasta kuuden lapsensa kanssa ilmeisesti kevättalvella 1834 Ruijaan. Kukaan ei tiedä, miksi aviopuolisot kuolivat kohta tulonsa jälkeen samana päivänä 13. kesäkuuta 1834. Kuolinsyytä ei näy Lyngenin seurakunnan kirkonkirjassakaan. Orvoiksi jääneistä lapsista vanhin Jaakko oli 14-vuotias ja nuorin Salomon vasta viiden kuukauden ikäinen Tromssan sukukokouksessa suvun jäsen oslolainen Bård Steilnes kertoi kuulleensa traagisesta tapauksesta kaksi tarinaa. Toisen mukaan jossakin Skibotnin eli Yykeän laakson alueella Eeva väsyi matkantekoon. Iisakki jätti nuorimmaisen äidin seuraan lähtien muiden lastensa kanssa hakemaan apua läheisestä kylästä. Apu saatiinkin, mutta Eeva- äiti oli menehtynyt. Salomon vauva kuitenkin oli elossa. Toisen perimätiedon mukaan kaikki pääsivät Skibotniin, josta

heidät kuljetettiin Lyngen- vuonon yli Karnesiin, jossa kuitenkin lopen uupunut aviopari kohta kuoli.

Murheellista kohtaloa lievittää ilo, kun orvoille lapsille löytyivät hyvät norjalaiset sijaiskodit, tosin vanhimman pojan Jaakon vaiheista ei ole tietoa. Muut viisi menestyivät hyvin, neljä heistä perusti perheen ja jälkeläisten joukko on huomattavan laaja. Kiinnostus tornionlaaksolaisia juuria kohtaan on suuri ja varmaankin kesällä 2005 Matarengin sukutapaamiseen tulee Norjan sukua iso joukko.

Bucht- sukuyhdistyksen puheenjohtajana jatkaa Ruotsin Juoksengin Lampisen sukuhaaraa oleva Ove Bucht.

Kalervo Törmänen